

A Consiglio di Stato in sede giurisdizionale (hatodik tanács) 2004. április 6-i végzésével A.T.I. E.A.C. s.r.l., Viaggi di Maio s.n.c. és E.A.C. s.r.l. kontra A.C.T.V. Venezia spa, Provincia di Venezia, Comune di Venezia és A.T.I. La Linea spa CSSA ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-331/04. sz. ügy)

(2004/C 239/08)

A Consiglio di Stato in sede giurisdizionale (hatodik tanács) 2004. április 6-i végzésével, amely 2004. július 29-én érkezett a Bíróság hivatalához, A.T.I. E.A.C. s.r.l., Viaggi di Maio s.n.c. és E.A.C. s.r.l. kontra A.C.T.V. Venezia spa, Provincia di Venezia, Comune di Venezia és A.T.I. La Linea spa CSSA ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához. A Consiglio di Stato in sede giurisdizionale (hatodik tanács) a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

„Vajon ezen rendelkezéseket olyan rugalmas normaként kell értelmezni, amelyek lehetővé teszik az ajánlatkérő számára, hogy a gazdasági szempontból legelőnyösebb ajánlat alapján történő elbírálás esetén az ajánlati felhívásban vagy a dokumentációban a feltételeket általánosságban állapítsa meg, lehetővé téve ezzel a versenybizottság számára, ezen feltételek pontos meghatározását és/vagy kiegészítését, ahol szükséges, feltéve, ha a pontos meghatározás és/vagy kiegészítés az ajánlatokat tartalmazó iratok felbontása előtt történik és nem módosítja az ajánlati felhívásban meghatározott feltételeket; vagy ezzel ellenkezőleg, az említett jogszabályt merev jogszabályként kell-e értelmezni, amely előírja az ajánlatkérő számára, hogy az ajánlati felhívásban vagy a dokumentációban részletesen határozza meg az elbírálási szempontokat, még az előminősítés vagy a meghívás előtt, és kizárja annak a lehetőségét, hogy a versenybizottság az említett feltételek pontos meghatározásával és/vagy kiegészítésével bármely módon beavatkozhatson, vagy pedig az átláthatóság érdekében albekezdések és alpontok formájában az ajánlati felhívásnak vagy a dokumentációnak tartalmaznia kell minden, az elbírálási szempontokkal kapcsolatos tájékoztatást?

Végül összhangban van-e a közösségi joggal a Consiglio di Stato ítélezési joggyakorlata során követett jogértelmezés, amely elfogadni látszik azt, hogy a versenybizottság az ajánlatokat tartalmazó borítékok felbontása előtt kiegészíti a bírálási szempontokat?

Vajon a normának a »lehetőleg« határozószó miatti rugalmas értelmezése esetében jogszerű-e, ha az ajánlatkérő egy olyan versenyszabályzatot bocsát ki, amely egy bírálási szempontra vonatkozóan (szervezési és támogatási módokat illetően) a pontok megállapítását az ajánlatkérő hatáskörébe utalja a feltételek egy olyan komplex csoportjával való összefüggésben, amelyek sorrendjét az ajánlati felhívás nem írja elő, így ezek részben határozatlan jellegűek lesznek; vagy a jogszabály egyébként a feltételek

megfogalmazásakor kimerítő felsorolást ír elő, amely összeegyeztethetetlen azzal, hogy a feltételek nem szerepelnek magában az ajánlati felhívásban és abban az esetben ha a jogszabály vélelmezett rugalmassága, valamint az összes feltételek felsorolásának nem kötelező jellege miatt a norma jogszerű, a bizottságnak van-e joga – amely jogot az ajánlati felhívás kifejezetten nem ad meg – kiegészíteni vagy pontosan meghatározni a feltételeket (egyszerűen saját relevanciát és súlyt adva minden egyes olyan elemnek, amelyet az ajánlati felhívás összességében átlagosan 25 ponttal kívánt értékelni), vagy pedig éppen ellenkezőleg, betű szerint kell alkalmazni a versenyszabályzatot, és a pontozást a lex specialis által tekintetbe vett egyes és komplex elemek összértékelésének alapján végezni?

Vajon e rendelkezés tekintetében végül is jogszerű-e, az ajánlati felhívás megfogalmazásának módozataitól függetlenül, általánosságban elismerni a gazdasági szempontból legelőnyösebb ajánlat alapján történő elbírálás szerint folyó eljárásban, de csak az értékelendő elemek összességének tekintetében az ajánlatokat értékelő versenybizottságnak azt a hatáskörét, hogy az ajánlati felhívásban rögzített feltételek részletezésével általánosságban önmaga határozhassa meg saját működését, és vajon a versenybizottság ezen joga albekezdések és alpontok megfogalmazásával gyakorolható, vagy egyszerűen csak az ajánlati felhívásban vagy a dokumentációban általánosságban megfogalmazott feltételek megszabásával, természetesen az ajánlatokat tartalmazó borítékok felnyitása előtt?”

Az Európai Közösségek Bizottsága által a Görög Köztársaság ellen 2004. június 15-én benyújtott kereset

(C-256/04. sz. ügy)

(2004/C 239/09)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: Arnaud Bordes és Minasz Konsztantinidisz, a Jogi Szolgálat tagjai, 2005. június 15-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Görög Köztársaság ellen.

A felperes keresetlevelében azt kérte, hogy a Bíróság:

1. állapítsa meg, hogy mivel nem fogadta el, vagy legalábbis nem hozta a Bizottság tudomására azokat a törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy eleget tegyen a klasszikus sertépestis elleni védekezésre irányuló közösségi intézkedésekről szóló, 2001. október 23-i 2001/89/EK tanácsi irányelvnek⁽¹⁾, a Görög Köztársaság elmulasztotta az irányelv alapján fennálló kötelezettségei teljesítését;
2. kötelezze a Görög Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Az irányelv belső jogrendbe való átültetésére szabott határidő 2002. október 31-én lejárt.

(¹) HL L 316., 2001.12.1., 5. o.

A Lengyel Köztársaság által 2004. június 28-án az Európai Unió Tanácsa ellen benyújtott kereset

(C-273/04. sz. ügy)

(2004/C 239/10)

A Lengyel Köztársaság, képviseli: Jarosław Pietras, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. június 28-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Európai Unió Tanácsa ellen.

Lengyel Köztársaság azt kéri, hogy a Bíróság:

- 1) semmisítse meg a Cseh Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Szlovén Köztársaság és a Szlovák Köztársaság csatlakozásának feltételeiről és az Európai Unió alapját képező szerződések kiigazításáról szóló okmány a közös agrárpolitika reformja következtében szükséges kiigazításáról szóló, 2004. március 22-i 2004/281/EK tanácsi határozat (¹) 1. cikkének 5. pontját;
- 2) valamint
 - az eljárást lengyel nyelven folytassa le,
 - nagytanácsban járjon el,
 - kötelezze az Európai Unió Tanácsát a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A Lengyel Köztársaság álláspontja szerint a csatlakozási okmány 23. cikke a nemzetközi jogi szerződések, illetve a közösségi jog esetében szokásos értelmezési elvek szerint értelmezve nem biztosít jogalapot a 2004/281/EK határozat 1. cikkének 5. pontjában meghatározott, a kifizetési korlátozást az új közvetlen kifizetésekre kiterjesztő intézkedések meghozatalához.

A felperes szerint a megtámadott intézkedés nem a csatlakozási okmány kiigazítása a közös agrárpolitika változásaira tekin-

tettel, hanem a csatlakozási okmányban meghatározott csatlakozási feltételek lényeges, a Lengyel Köztársaságot, illetve a területén működő mezőgazdasági termelőket hátrányosan érintő megváltoztatása. A megtámadott határozat esetében nem olyan intézkedésről van szó, amelynek meghozatalát a közösségi jog megváltozása tenné szükségessé. Ennek következtében az Európai Unió Tanácsa nem volt jogosult arra, hogy kiterjessze a kifizetési korlátozást a csatlakozási okmány 23. cikke alapján meghozott határozattal. A megtámadott intézkedés bevezetésével tehát a Tanács megsértette a csatlakozási okmány 23. cikkét.

A felperes arra is hivatkozik, hogy a megtámadott intézkedés nem összeegyeztethető a csatlakozási szerződés azon célkitűzésével, hogy az új tagállamokat is teljes körűen részévé tegye az európai uniós tagságból eredő jogoknak és kötelezettségeknek, és sérti az EK 12. cikkben, valamint 34. cikk (2) bekezdés b) pontban megfogalmazott, hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvét. A csatlakozási szerződés azon az elven alapul, hogy az új tagállamok azonos jogokkal csatlakoznak, vagyis a hátrányos megkülönböztetés tilalma és az egyenlő elbánás elvének a Közösség 15 tagállama és az új tagállamok termelői viszonylatában egyformán érvényesülnie kell. Ez az alapvető jogelv csak a taxatív felsorolt, a mezőgazdasági termelők támogatására alkalmazott eszközök esetében szenvedett korlátozást. Ezzel szemben a megtámadott intézkedés egy másik, hátrányos megkülönböztetést alkalmazó elvet vezet be, amelynek alapján minden jelenlegi és jövőbeni közvetlen kifizetés a fokozatos bevezetésből adódó egyenlőtlen szabályok szerint történik. Ez a felperes szerint oda vezet, hogy egy nem körülhatárolt, bizonytalan területen nem érvényesül a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elve és az egyenlő elbánás elve.

Ráadásul, a felperes álláspontja szerint a megtámadott intézkedés azáltal, hogy szabályként kezel a csatlakozási szerződésben kivételként szereplő megoldásokat, megingatja a tárgyalások során elért kompromisszumot és sérti a jóhiszeműség elvét. A Lengyel Köztársaság kijelenti, hogy a fokozatos bevezetés mechanizmusát a csatlakozási tárgyalások kezdete óta csak a taxatív felsorolt támogatási eszközökre kiterjedő, kivételes jellegű megoldásként ismeri el, nem pedig a Lengyel Köztársaság területén keletkező mezőgazdasági jövedelmek támogatási elvéként.

(¹) HL L 93., 2004.3.30., 1. o.